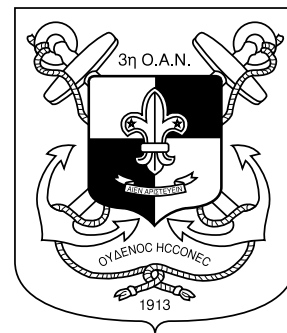

Αΐολος

3η ΟΜΑΣ ΑΘΗΝΩΝ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΕΝΩΣΗ ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Αρ. 8 ΙΟΥΛΙΟΣ 1997

Αδελφοί Τριτομαδίτες,

Κρατάτε στα χέρια σας το καλοκαιρινό τεύχος του 'Αϊόλου', που βασικό σκοπό έχει να σας θυμίσει την Κατασκίνωση, να σας μεταφέρει σε παλιότερες Ερμιόνες και να σας ενημερώσει για τα πιο καυτά και τελευταία νέα των Παλαιών και του Συστήματος.

Καλό καλοκαίρι!

ΝΕΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Γενέθλια 3ης Ομάδας στο Αλεποχώρι
Όπως θα θυμάστε από το προηγούμενο τεύχος του 'Αϊόλου', τα γενέθλια της Ομάδας μας γιορτάστηκαν

φέτος με μονοήμερη εκδρομή στο κτήμα της 'ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ ΖΩΗΣ' στο

Σχίνο στις 30

Μαρτίου.

Δυστυχώς

η συμμε-

τοχή των

παλαιών

ήταν ιδιαί-

τερα μικρή,

ίσως λόγω της

πρωινής κακοκαιρίας.

Παλαιοί και Σύστημα κάναμε έπαρση

σημιαίας και φάγαμε όλοι μαζί τη φασολάδα, τις ελιές,

Κραυγή
παλαιών

ΕΡΜΙΟΝΗ '97

Άλλη μία Κατασκίνωση στην Ερμιόνη ξεκινά.

Αυτό που περιμένουμε όλοι, ενεργοί και παλαιοί, μικροί και μεγάλοι, κάθε χρόνο...

Οι παλαιοί θα έχουμε την ευκαιρία να βρεθούμε και να πάρουμε μια γεύση από τη φετινή Ερμιόνη το Σαββατοκύριακο της Πυράς, στις 19-20 Ιουλίου.

Τον χώρο της Κατασκίνωσης μπορούμε να επισκεφθούμε το Σάββατο μετά τις 8.00 το βράδυ, ενώ όσοι θέλουν να ζήσουν πιο έντονα την κατασκηνωτική ζωή, μπορούν να μείνουν στο "Παλαιείο", που θα στηθεί στο Μπίτσι από την Παρασκευή το απόγευμα.

Όσοι δεν θα μείνετε στο Μπίτσι, κλείστε από τώρα δωμάτια στην Ερμιόνη για να μην βρεθείτε χωρίς, και ... ετοιμάστε τις ιδέες σας για το σκετς των Παλαιών στην Πυρά!

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ:

Πρόεδρος:

Αλέκος Φωτίλας

Ηούς 9, 166 75 Γλυφάδα, τηλ.: 8943038

Αντιπρόεδρος:

Τζέραλντ Τέρνερ

Λεωφ. Δημοκρατίας 51, 145 65 Διόνυσος, τηλ.: 6210120

Γραμματέας:

Μάριος Φωτεινόπουλος

Βουλής 44Α, 105 57 Αθήνα, τηλ.: 3235631

Ταμίας:

Βασίλης Δικαιοσύλιας

Δεινοκράτους 61, 106 76 Αθήνα, τηλ.: 7242965

Για πληροφορίες:

Στέφος Αλευράς (Υπεύθ. Αρχείων)

Πέλλης 6, 145 61 Κηφισιά, τηλ.: 8018027

Γ. Ρεϋμόνδος, Τζ. Τέρνερ, Κ. Δικαιούλιας (Α/Σ),
Μ. Φωτεινόπουλος (Τ.Ε.), Ζ. ΝτεΠιάν

τη φέτα κ.ά. που είχαν ετοιμαστεί από την Ομάδα με τη βοήθεια του Στέφου Αλευρά. Οι φωτογραφίες όμως μπορούν να πουν πολύ περισσότερα για την ατμόσφαιρα της ημέρας.

Ο κ. Παύλος Αλευράς ανάμεσα σε παλαιούς,
προσκόπους και λυκόπουλα

ΝΕΑ ΠΑΛΑΙΩΝ

Η κοσμική στήλη του 'Αϊόλου' φιλοξενεί τα τελευταία νέα των παλαιών, όσα δηλαδή καταφέραμε να μάθουμε:

Η **τρίτη γενιά της οικογενείας Αλευρά** είναι γεγονός. Ο μικρός Παύλος έκανε την πρώτη του εμφάνιση στις 3

Μαΐου 1997 γεμίζοντας ευτυχία τους τριτομαδίτες συγγενείς του: τους γονείς Στέφο και Λίλυ, τον παππού Παύλο και τον θείο/νονό Μιχάλη Ιακωβίδη.

Ετοιμάζονται όμως πλήθος γάμων και γεννήσεων, καθώς και επαγγελματικές συνεργασίες μεταξύ τριτομαδιτών. Υπομονή μέχρι το επόμενο τεύχος!...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ †

Τον Μάρτιο η οικογένεια έχασε άλλο ένα μέλος. Ο Σταύρος Καπετανάκης, Υπαρχηγός Ομάδος από το 1968 και Ακέλας, πήγε στα 46 του να συνεχίσει αλλού το προσκοπικό παιχνίδι.

Για όλους εμάς, που είμασταν μαζί του την ίδια εποχή, ήταν ένας πάντοτε ανοιχτόκαρδος φίλος, θαυμάσιος βαθμοφόρος, με ιδιότυπο χιούμορ και με πολλή αγάπη για τα παιδιά που την ανταπέδιδαν τόσο στην Ομάδα όσο και στην Αγέλη. Αλλά ήταν και κάτι άλλο.

Ο Σταύρος ήταν στήριγμα.

Ο Σταύρος δεν φοβόταν να λύσει προβλήματα και δεν δίστασε να αναλάβει την Αγέλη όταν υπήρξε ανάγκη, χωρίς ποτέ ο ίδιος να έχει κάνει λυκόπουλο. Όσοι έχουν κάνει Γερόλυκοι, καταλαβαίνουν.

Για μένα, ήταν ο παιδικός φίλος και κυρίως αυτός που μου άνοιξε την πόρτα της Τρίτης. Είμασταν στην Ομάδα την ίδια εποχή, είμασταν φίλοι, περάσαμε αξέχαστες κατασκηνώσεις, εκδρομές, αλλά και καλοκαίρια και διακοπές και χειμώνες και διαβάσματα και εφηβικές ανησυχίες και λαχτάρεις και χαρές, μου συμπαραστάθηκε αμέριστα μέσα και έξω από την Ομάδα και δεν θα τον ξεχάσω ποτέ.

Στην παλιά μας φίλη την σύζυγό του Αγγελική, τα παιδιά του Εμμανουήλ και Ευάγγελο, την μητέρα του Σοφία και τον αδελφό του Γιάννη, επίσης τριτομαδίτη, ευχόμαστε να τους δώσει ο χρόνος παρηγοριά και τους ζητάμε να συνεχίσουν να μένουν κοντά μας.

Παντελής Γαγάνης

ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ 3ης Ο.Α.Ν.

Επιμέλεια: Νίκος Μεταξάς, Στέφος Αλευράς

Από παλιά η 3η επέμενε στο ίδιο μέρος για την θερινή της κατασκήνωση. Προσπαθούσαμε να βρoσκειται σε σημείο κατάλληλο για τα σκάφη μας. Το μοναστήρι Πόρου από το 1930, μετά την Κατοχή το Μικρό Νεώρειο στην είσοδο της λιμνοθάλασσας. Το κτήμα του Γεωργίου Κούτσι στην Αγία Μαρίνα Σπετσών, το θαυμάσιο κτήμα Σκέφερν στα Ίσθμια, θα φιλοξενήσουν επανειλημμένα την 3η μέχρι το 1957.

Αντί για Ίσθμια 1958, Ερμιόνη!

10/6/58 ζητάμε το κτήμα Σκέφερν στα Ίσθμια, 13/6 μας απαντούν ότι δεν είναι διαθέσιμο λόγω νέων καλλιεργιών, από 22/6 αρχίζουν οι προεργασίες για την Ερμιόνη. Τέλος, στις 9/7 φθάνει το πολυπόητο τηλεγράφημα του Προέδρου της Κοινότητας “Μετά χαράς αναμένομεν έλευσιν των υπό ηγεσίαν σας Ναυτοπροσκόπων”. 10/7/1958 πηγαίνουμε!!!

Η επιλογή του τότε Αρχηγού μας Δημήτρη Μάγκου ήταν τόσο πετυχημένη, ώστε για σαράντα χρόνια κανένας δεν διανοήθηκε να κατασκηνώσει αλλού! Μόνη εξαίρεση το 1966 που δεν κατασκηνώσαμε στην Ερμιόνη, αλλά στο Φυλατούρι (Σκαραμαγκά).

Μεταφορείς

Στις πρώτες Ερμιόνες το νερό το έφερνε ένας γαιδαράκος μέχρι την κατασκήνωση. Γεμίζαμε δυο-τρεις “γουρούνες” που μας είχε δώσει ο Ερνέστος Τέρνερ από τον αμερικάνικο στρατό. Τις είχαμε κρεμάσει στα δέντρα και γεμίζαμε τα παγούρια. Όπως καταλαβαίνετε, το πλύσιμο με γλυκό νερό ήταν κάτι ασυνήθιστο. Αργότερα μπήκε το δίκτυο νερού πυρασφάλειας. Στην Ερμιόνη 1972 στρώθηκε με τοιμμένο από το αρχηγείο το τετράγωνο γύρω στις βρύσες, γιατί στα βότσαλα που υπήρχαν έως τότε μαζεύονταν φίδια, που κυνηγούσε ο Παντ. Γαγάνης με το φτυάρι...

Στα 1970 τα φρούτα και οι πρώτες ύλες για το μαγείρεμα έφθαναν στην Κατασκήνωση με ένα παλιό καρότσι

οικοδομής με μία σιδερένια ρόδα. Το 1972 είχε σχεδόν την αποκλειστικότητα του κουβαλήματος λόγω σωματικής ρώμης και καλωσύνης ο Γιώργος Ρόκος, φαντάζεστε την χαρά του όταν τον αντικατέστησε ο Στέφος Αλευράς!

Σε κάθε χειρούλι περνούσαμε τις μεγάλες κουλούρες ψωμιού από τον ονομαστό φούρνο του Λίτσα. Το ανέβασμα, αλλά ιδίως το κατέβασμα στο καλντερίμι, με τη σιδερένια ρόδα, απαιτούσε ιδιαίτερη εμπειρία και τέχνη... Όταν αγοράστηκε δεύτερο καρότσι, με φουσκωτή ρόδα, ο Παντελής Γαγάνης που είχε βαφτίσει Ισίδωρο το πρώτο, το ονόμασε Ιερώνυμο. Ο Ισίδωρος φιλοσυνταξιοδοτήθηκε σιγά-σιγά, αν και συνεχίσαμε να τον κουβαλάμε πέρα-δώθε από την Αθήνα.

Το 1975-76 φαρδύναμε το μονοπάτι από τα κολωνάκια κι έφθανε έως επάνω ένας μπάρμπα με τρίκυκλη μοτοσυκλέττα. Η μηχανή με το ζόρι τα έβγαζε πέρα, και το αγκομαχητό της ακουγόταν πολύ πριν δούμε το τεράστιο ψάθινο καπέλλο του οδηγού. Οι αδελφοί Παρετζόγλου φυσικά τον ονόμασαν Αγκοστίνι, από τον πρωταθλητή μοτοσυκλετιστή. Αργότερα έφερεν μπιτόνια με πόσιμο νερό ο νερούλας κος Βασίλης Φοίβας. Όταν το 1983 η Αγέλη και το Αρχηγείο της είχαν αυξηθεί πολύ, ο Α/Σ Σ. Αλευράς πρότεινε στο συμβούλιο να αγοραστεί δεύτερο καρότσι. Παρά λίγο να σφαχτούμε. –Μόνο τον Ιερώνυμο θέλουμε. –Μα δεν επαρκεί πλέον. –ΟΧΙ! –Βρε παιδιά, μας χρειάζεται κι άλλο καρότσι...

Τελικά με μισή καρδιά αγοράστηκε ο Αυγουστίνος. Φυσικά σε σύντομο διάστημα το Αρχηγείο της Αγέλης τον αγάπησε, έβαψε το όνομα στην “πλώρη” του και οι αγώνες έγιναν πιο επεισοδιακοί. Γιατί από το 1975(?) οργανώναμε το Ράλλυ Ιερώνυμου ή Jeronymo Cross, αγώνα ταχύτητας κι επιδεξιότητας γύρω στα θεμέλια του αρχαίου ναού με επίσημους χρονομέτρους και ποικιλία αγωνιστικών στολών, ατυχήματα και φανατισμό.

3η Αγέλη, Ερμιόνη 1977

Ράξα Δανάη Μαρινάκη, Μπαγκήρας Στέφος Αλευράς, Σαχίς Δημήτρης Παρετζόγλου. Ημερολόγιο “Μαγκ” Έλλης Τρίπου-Σκάσση.

Σάββατο 9 Ιουλίου, 7.15: Ραντεβού στον Πειραιά. Εκεί που φεύγουν τα πλοία για την Ερμιόνη. Στην αποβάθρα η Ράξα καλημερίζει γονείς, υποδέχεται Λυκόπουλα. Στο πλοίο η Μαγκ τα παραλαμβάνει. Λυκόπουλα άπνυα, συγκινημένα, αναστατωμένα.

8.00: Εκκίνηση. Πέντε σταθμοί (Αίγινα, Μέθανα, Πόρος, Ύδρα, Ερμιόνη). Διψάμε, πεινάμε, θέλουμε πιπί. Η

Ράξα ανησυχεί κάθε τόσο. “Βάλε το καπέλλο σου παιδί μου, ΕΙΠΑ!” (ο Κ. Δικαιούλιας είναι αυτός!).

10.00: Επιτέλους το παιχνίδι με τα σακκίδια. Γράφουμε απ’ έξω όλα όσα περιέχει το σακκίδιό μας. Να δούμε τι θυμόμαστε. Άλλος παρουσιάζει περιποιημένα χαρτάκια, όπως αυτό:

2 ψωμάκια, 3 σάντουιτς, 2 πακετάκια καραμέλες, 3 βερμούδες, 2 καραβάνες, παγούρι με νερό, κεφτέδες, φακό, μπαταρίες, πορτοφόλι, τυράκια.

Άλλος δαγκώνει το μολύβι του, δεν ξέρει τι να γράψει: Δεν θυμάμαι! Η μαμά μου έφτιαξε το σακκίδιο!” Κρέας ρολό, 2 σάντουιτς ζαμπόν τυράκια και τσάι.

Τι θα γίνει όμως που δεν θάχουμε την μαμά μαζί στην κατασκήνωση;

12.00: Φθάσαμε. Μας περιμένει ο Σαχίς και ο Βασίλης ο Δικαιούλιας μ' ένα καρτσάκι. Ο κουβαλητής! Κατά τις 12.30 η Αγέλη τακτοποιείται στον χώρο κατασκνήσεως. Φορώντας τις πετσέτες τους στο κεφάλι παριστάνουν τους σεΐχηδες, τους λεβέντες. Ονειρεύονται πόλεμο, γλυστράνε στα βράχια, η Ράξα ΦΩΝΑΖΕΙ!

4.00: Φαγητό. Τα όσα φέραμε από τα σπίτια μας.

5.00: Ξάπλες. Σχόλια.

8.00: Τα μαρτύρια: α) Άδειασμα σάκκου, τακτοποίηση, ξαναγέμισμα. Κάτω-κάτω βάζουμε τα όσα δεν χρειαζόμαστε πολύ, π.χ. την στολή μας (το σαπούνι μας, συμπληρώνει ο Μπαγκήρας) κ.λπ.... β) Δείπνο. Τα υπολείμματα. Τα sandwich χάλασαν, έμειναν τα μπισκότα, το γάλα, το γιαούρτι (από την ομάδα). Ιεχχ! Σκασμός, μην ακουστεί μιλιά! Θα φάτε αυτά που θα σας δώσω! Τα πάντα!

9.00: Συμβούλιο στο βράχο. Δεν ακούμε τίποτα. Νυστάζουμε: Θάρθουν λυκάνθρωποι Ράξα; Όχι αγόρι μου, δεν υπάρχουν λυκάνθρωποι!

10.15: Σιωπητήριο. Σουλουμεπάμιες. Η Mag καλνυχιτίζει. Φιλάκι για όλους. Οι πρωινοί ατρόμπτοι σεΐχηδες, οι ήρωες του απογεύματος χάθηκαν, εξατμίστηκαν. Θέλουμε το φιλάκι Mag!...

Κουβέντα με τον Κωνσταντίνο τον Στρατηγόπουλο, σκοπό στην ομάδα:

Να! Μας είπε ο Αρχηγός μία ιστορία με τον Καπετάν Μπίστη και τρομάξανε όλοι. Ούουού, να δεις τον Ζάκη, τον Παύλο, όλοι φοβούνται. Εμένα δεν με νοιάζει. Μπάάά!... Μα γιατί να φοβηθείς; Άντε τρέχα στο πόστο σου! Καλνύχτα. Ο φακός απομακρύνεται, έκλεισε η βρύση.

Μερικά βήματα και μετά ΗΣΥΧΙΑ. Μόνον ο γρύλος.

1.30: Η ομάδα έφερε το φαγητό. Μία караβάνα σούπα, μία κοτόπουλο, μία πουρέ. Και καρπούζια! Μμμμ! Μερικές δυσκολίες ξεπερνιούνται εύκολα:

Αχ πιτσιλίστηκα. Mag μου κόβεις το κοτόπουλο; Ράξα εγώ δεν θέλω πουρέ. Χαρτοπετσέτες δεν έχει; Περίσσεψε ένα κομμάτι σούπα; Τι να το κάνουμε; Να το στείλουμε στον Υ.Ο.! Το κομμάτι της σούπας!!

9.30: Πυρά. (Με την λάμπα σήμερα). Η Mag μας είπε δύο ιστορίες, μία για τον Mark Twain, μία τοιγγάνικη, πώς έγινε το πρώτο βιολί... 10.00: Σιωπητήριο. Δρόσιση λίγο. Στην Ερμιόνη σήμερα είχαμε 37. Στην Αθήνα 48!!

10.30: Ώρα αρχηγείου. Η Mag αποτελειώνει την μέρα στο ημερολόγιο, δίπλα η λάμπα, η νύχτα πολύ σκοτεινή. Ο Γκιώνης φωνάζει. Από την ομάδα ακούστηκε η φωνή του Υ.Ο.: "Προειδοποιητικόν!" για το σιωπητήριο...

Άφθονο νερό, άφθονες βρύσες (το νέο απόκτημα), ο Τάσος ζητάει ζεστό νερό: *Ανάβετε παρακαλώ;*

Ο Κάρταλης πλένει καζάνια της ομάδας. (Άπονη ζωή!) μαυρισμένος, καζανωμένος. Τοποθετούνται ταμπέλες:

ΟΔΟΣ ΤΣΟΝΤΣΟΓΛΟΥ: το δρομάκι από το Αρχηγείο στο Μαγειρείο.

ΟΔΟΣ ΦΑΡΟΒΙΩΝ: οδηγεί έξω από την κατασκήνωση, στον Φάρο, στον Μπίστη (η οδός των φαντασμάτων!!).

ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΚΑΖΑΝΑΣ: οι βρύσες μας! ΟΔΟΣ ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΥΔΑΤΟΠΟΤΟΥ: ομάδα - μαγειρείο.

Νέα ταμπέλα. ΟΔΟΣ ΜΠΑΓΚΗΡΑ: πυρά - αρχηγείο. Με διόδια μια πέτρα για να αποπερατωθεί!

Στο μονοπάτι που οδηγεί στην κατασκήνωση βλέπουμε έναν ψηλό κύριο με ριγέ παντελόνι, με μπλε μπλουζάκι. Η Ράξα φωνάζει, τρέχει κατά κει: Ωωωω! Ποιός ήρθε! Εμείς μένουμε ακίνητοι, αδέξιοι, περίεργοι. Το γκοφρέ μας γλυστράει από τα χέρια, δεν ξέρουμε πως να σταθούμε, κάποιος ανακοινώνει: Είναι ο Αρχηγός Συστήματος.

Άααα!... ο κύριος με τα γκριζα μαλλιά για τον οποίο ακούμε πολλά, βλέπουμε λίγο, κάτι μεταξύ μύθου και πραγματικότητας για μας. Μαγευόμαστε, ντρεπόμαστε, σκανδαλιζόμαστε. Άααα, ποιός ήρθε...

ΝΕΑ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ

Ένα σημαντικό γεγονός της φετεινής χρονιάς είναι η ανακαίνιση της ναυτοπροσκοπικής μας λέμβου 'Μάρκος Μίνδλερ'. Φέτος το καλοκαίρι θα πλεύσει στα νερά του Αργοσαρωνικού με τα καινούργια της πανιά. Από μακριά δε, θα μπορεί να διακρίνει κανείς τυπωμένο το ένδοξο έμβλημα της 3ης Ο.Α.Ν. Τα καινούργια ξύλινα

πανιόλα και τα επισκευασμένα στεγανά της θα μας ταξιδεύουν με ασφάλεια. Η ενδυμασία του πληρώματος θα χαρακτηρίζεται εκτός από το μαύρο-κόκκινο χρώμα, και από τα καινούργια πορτοκαλί σωσίβια μας με την ατομική τους σφυρίχτρα.

Ούριος άνεμος στα πανιά του 'Μ.Μ.' και ο Άγιος Νικόλας στην πλώρη του.

Κ. Δικαιούλιας Α/Σ